

## Καλή σπορά!

**Κ**αθώς προχωρεί τό φθινόπωρο τυλίγοντας μέ τά χρυσωμένα φύλλα τῶν δένδρων τήν γῆ κι οἱ βροχές μαλακώνουν τό φρυγμένο χῶμα, ἀρχίζει ἡ ἐτοιμασία γιά τήν καλλιέργεια. Δύσκολη καί σκληρή δουλειά ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς. Ἄλλά καί τόσο ἀναγκαία! Χωρίς ἄροτρο σπόρο δέν δέχεται τό χωράφι καί χωρίς σπόρο καρπό δέν παράγει. Χωρίς καλλιέργεια θά μείνει χέρσα, γεμάτη ἀγκάθια ἡ γῆ. Θά μείνει γυμνός, ἄχαρος ὁ τόπος. Θά πεινάσει σίγουρα ὁ κόσμος.

Εἶναι ἀλήθεια πῶς ὁ δικός μας κόσμος κι ἄν δέν στερεῖται τό ψωμί, πεινᾷ ὅμως γιά ἀλήθεια καί δικαιοσύνη. Λιμοκτονεῖ καί ἐκλιπαρεῖ γιά λίγα ψίχουλα ἀγάπης, καί συχνά προσπαθεῖ νά στομώσει τήν πείνα του μέ προϊόντα ὑποπτα, θανατηφόρα. Ἔχει ἀνάγκη ὁ κόσμος μας ἀπό τήν καλλιέργεια τήν πνευματική. Αὐτό μᾶς θυμίζει ἐπίκαιρα κάθε Ὀκτώβρη ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία. Προβάλλει μπρο-

στά μας τόν μεγάλο Σποριά: «ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ» (Λκ 8,5). Ὁ ἴδιος ὁ ἀρχηγός καί Κύριός της Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Θεός πού ἔσπειρε τά ἄστρα καί τούς γαλαξίες στόν οὐρανό, πού φύτευε τά λουλούδια καί τά δένδρα στήν γῆ, ἦλθε στόν κόσμο σάν ἕνας ταπεινός διδάσκαλος, ἕνας πνευματικός σποριάς. Ὅχι μέ διαταγή ἀλλά μέ ἀγωγή, μέ τήν ὑπομονετική καλλιέργεια, πραγματοποιεῖ τήν ἀλλοίωση τῶν ἀνθρώπων, τήν ἀναμόρφωση τοῦ κόσμου σέ «καινήν κτίσιν» (Β΄ Κο 5,17· Γα 6,15). Καί ζητᾶ ἀπ' ὅλους ἐμᾶς πού λεγόμαστε παιδιά του, Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι, νά γίνουμε μικροί σποριάδες. Νά σπείρουμε τόν ἅγιο σπόρο, τόν ζεῖδωρο λόγο τοῦ Θεοῦ, στήν δική μας ψυχή πρῶτα κι ἔπειτα μέ λόγο καί παράδειγμα στίς ψυχές πού ζοῦν γύρω μας.

Ρηχή, ἀνούσια καί ἄκαρπη καταντᾶ ἡ ζωή τοῦ χριστιανοῦ χωρίς τήν καλλιέργεια τοῦ θείου λόγου. «Ὅποιος δέν προσέχει τούς θεόπνευστους λόγους οὔτε φραγμό βάζει γύρω ἀπό τά χεῖλη του οὔτε τό αὐτί του ἀποστρέφει ἀπό μάταιους λόγους», παρατηρεῖ ὁ ἅγιος Συμεών ὁ νέος Θεολόγος. Ἡ ἀναγκαιότητα τῆς μαθητείας εἶναι ἄμεση καί ἀνυπέρθετη γιά τό πρῶτο ξεκίνημα ἀλλά καί γιά τήν συνέχεια τῆς πνευματικῆς ζωῆς. «Ὅπως ἡ γῆ πού δέν καλλι-

εργεῖται», διδάσκει ὁ ἅγιος Χρυσόστομος, «μεταβάλλεται σέ χερσότοπο καί γεμίζει ἀπό ἀγκάθια κι ἀγριόκλαδα, ἔτσι καί ἡ ψυχὴ πού δέν ἀπολαμβάνει πνευματικὴ διδασκαλία, βλαστάνει ἀγκάθια καί τριβόλια».

Νομίζουμε ὅτι ἡ σπορὰ τοῦ θείου λόγου εἶναι ἔργο μόνο ὀρισμένων, τῶν κληρικῶν, τῶν θεολόγων, τῶν κατηχητῶν. Ὅπως δὴποτε ὑπάρχουν οἱ εἰδικοί, οἱ ἄξιοι καί ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ, οἱ χαρισματικές μορφές, πού βαδίζουν στά χνάρια τῶν ἀποστόλων καί συνεχίζουν τὴν διακονία τοῦ πατρο-Κοσμᾶ. Ἀλλὰ δέν περιορίζεται σ' αὐτούς τό ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς. Εἶναι πόθος τῆς κάθε καρδιάς πού ἀγαπᾷ τὸν Χριστό· ἓνα ἐλάχιστο ἀνταπόδομα στά θεϊκά του δῶρα, μία εἰλικρινὴς καί αὐθόρμητη κίνηση ἀγάπης πρὸς τὰ πλάσματά του, τοὺς συνανθρώπους μας. Ὁ χριστιανός, πού δέχεται μέσα του τὴν θεία σπορὰ καί καρποφορεῖ ἐφαρμόζοντας αὐτὰ πού ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ διδάσκει, νιώθει τὴν ἀνάγκη νά γίνει κι ὁ ἴδιος, στά μέτρα τῶν δυνατοτήτων του, πνευματικὸς σποριάς. Νά μιλήσει στους ἄλλους γιὰ τὴν πηγὴ πού τὸν ξεδίψασε, νά βάλει καί στά δικά του χέρια τό φωμὶ πού χόρτασε τὴν πείνα του, νά τοὺς γνωρίσει τὴν ἀλήθεια πού τὸν φώτισε, νά τοὺς συνδέσει μέ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ!

Κι ἂν ἡ ἀδιαφορία παγώνει τὴν ἀτμόσφαιρα... Κι ἂν τὰ νέφη τοῦ κακοῦ κλείνουν ἀπειλητικά τὸν ὀρίζοντα σκορπώντας πανικό κι ἀπελπισία... Κι ἂν μυριάδες ζιζάνια ἀγωνίζονται νὰ πνίξουν τὸν σπόρο, νὰ ἐμποδίσουν τὴν καρποφορία... Μὴ φοβηθοῦμε! Πίσω ἀπ' ὅλα καὶ πάνω ἀπ' ὅλα εἶναι τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ πού εὐλογεῖ τὴν σπορά κι αὐξάνει τὸν σπόρο. Εἶναι αὐτός πού «ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ» (Ἀπ 6,2). Ὅσο ἀποκαρδιωτική κι ἂν ζοῦμε τὴν πραγματικότητα, παρήγορο κι ἐλπιδοφόρο φθάνει τὸ μήνυμα τοῦ μεγάλου Σποριᾶ πρὸς τὸν κάθε φιλότιμο μικρὸ σποριά, ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο καὶ τὸν ἱεροκήρυκα μέχρι τὸν τελευταῖο κατηχητή, ἀλλὰ καὶ τὸν κάθε πιστό, πού ἀγωνιᾶ γιὰ τὴν σωτηρία τὴν δική του καὶ τοῦ κόσμου. «Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ» (Μρ 4,28). Ὅσο θὰ πέφτει στίς ψυχές ὁ σπόρος τοῦ θείου λόγου, ὑπάρχει ἡ ἐλπίδα τῆς καρποφορίας.

Ἐσύ, ἀδελφέ μου, μιᾶς στοὺς ἄλλους γιὰ τὸν Θεό; Μεταφέροντας κάτι πού ἄκουσες ἢ διάβασες, προσφέροντας ἓνα χριστιανικὸ ἔντυπο, μία πρόσκληση γιὰ τὸ κήρυγμα, κυρίως ὁμῶς κάνοντας πράξη τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, γίνεσαι ἓνας μικρὸς εὐλογημένος σποριάς τοῦ θείου λόγου. Καλὴ σπορά, λοιπόν!